

УДК 811.161.2'373.611

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/96-1-33>

Світлана ДЕРБА,

orcid.org/0000-0002-2906-0344

кандидат філологічних наук, доцент,
завідувач кафедри української філології для іноземних громадян
Київського національного університету імені Тараса Шевченка
(Київ, Україна) *derbasv@gmail.com, s.derba@knu.ua*

Наталія НІКОЛАЄВА,

orcid.org/0009-0003-6798-2221

кандидат філологічних наук, доцент,
доцент кафедри української філології для іноземних громадян
Київського національного університету імені Тараса Шевченка
(Київ, Україна) *n.nikolaieva@knu.ua*

СЛОВОФОРМА І ДЕРИВАТ У СЛОВОТВОРІ СУЧАСНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ (В КУРСІ ДЛЯ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ)

У статті автори аналізують сучасні праці зі словотвору сучасної української мови. Правильне розуміння іноземними студентами основ словотворення сучасної української мови дає можливість опанувати українську мову та в подальшому буде значущим для вивчення дисципліни «Сучасна українська мова. Словотвір», також відіграє важливу роль у формуванні теоретичної бази, розвитку практичних умінь і професійно орієнтованих мовленнєвих навичок студентів, зокрема й перекладу українською мовою. Так, ми говоримо про іноземних студентів, які навчаються на кафедрі української філології для іноземних громадян Навчально-наукового інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка на другому курсі освітньо-професійної програми «Українська мова та переклад (для іноземців)» (ОР Бакалавр). **Мета** даної розробки – проаналізувати основні поняття словотвору сучасної української мови (словоформа і дериват) та визначити основні методи і прийоми навчання іноземних студентів для вироблення в них навичок визначення твірного та похідного слова, словоформи, деривата, а також утворення самостійно похідних слів української мови. На лекціях і практичних заняттях пропонується використовувати певні навчальні матеріали для засвоєння теми «Словотвір і дериват». Викладачі запропонували завдання, які будуть актуальні й корисні для використання на курсі зі словотвору сучасної української мови іноземним студентам. Наприклад, утворити словоформи чи деривати, розрізнити їх, визначити спосіб творення дериватів та ін. Також варто зауважити, що сукупність словоформ, що складають окрему лексичну одиницю (слово), створює його парадигму. Авторки пропонують кілька завдань на утворення словоформ, наприклад, напишіть парадигму від різних слів (і ті, що можуть мати парадигму, і ті, що її не мають), або пропонують порахувати всі словоформи парадигми дієслова читати.

Ключові слова: українська мова, українська мова як іноземна, словотвір, словоформа, дериват.

Svitlana DERBA,

orcid.org/0000-0002-2906-0344

Candidate of Philology, Associate Professor,
Head of Department of Ukrainian Philology for Foreign Citizens
Educational-Scientific Institute of Philology of Taras Shevchenko National University of Kyiv
(Kyiv, Ukraine) *derbasv@gmail.com, s.derba@knu.ua*

Natalia NIKOLAYEVA,

orcid.org/0000-0002-2906-0344

Candidate of Philology, Associate Professor,
Associate Professor at the Department of Ukrainian Philology for Foreign Citizens
Educational-Scientific Institute of Philology of Taras Shevchenko National University of Kyiv
(Kyiv, Ukraine) *n.nikolaieva@knu.ua*

WORD FORM AND DERIVATIVE IN WORD FORMATION IN THE MODERN UKRAINIAN LANGUAGE (IN THE COURSE FOR FOREIGN STUDENTS)

In this article, the authors analyze contemporary works on word formation in modern Ukrainian. A correct understanding of the basics of word formation in modern Ukrainian by foreign students enables them to master the Ukrainian language

and will be significant for further study of the discipline “Modern Ukrainian Language. Word Formation,” and also plays an important role in forming the theoretical basis, developing practical skills, and professionally oriented speech skills of students, including translation into Ukrainian. Thus, we are talking about foreign students who study at the Department of Ukrainian Philology for Foreign Citizens of the Educational and Scientific Institute of Philology of Taras Shevchenko National University of Kyiv in the second year of the educational and professional program “Ukrainian Language and Translation (for Foreigners)” (Bachelor’s degree). The purpose of this study is to analyze the basic concepts of word formation in the modern Ukrainian language (word form and derivative) and to identify the main methods and techniques for teaching foreign students to develop the skills to identify root and derivative words, word forms, and derivatives, as well as to independently form derivative words in the Ukrainian language. During lectures and practical classes, the teacher suggests using certain teaching materials to learn the topic “Word Formation and Derivatives.” The teachers proposed tasks that would be relevant and useful for use in a course on the word formation of the modern Ukrainian language. For example, to form word forms or derivatives, distinguish between them, determine the method of forming derivatives, etc. It is also worth noting that the set of word forms that make up a separate lexical unit (word) creates its paradigm. The authors propose several tasks for forming word forms, for example, write a paradigm from different words (both those that can have a paradigm and those that cannot), count all the word forms of the paradigm of the verb *chumamu* (to read).

Key words: Ukrainian language, Ukrainian as a foreign language, word formation, word form, derivative.

Постановка проблеми. На думку багатьох науковців (Г. Темник, З. Каспришин, З. Мацюк, Н. Дзеньдзюра), одним із перспективних способів засвоєння мови як іноземної є вивчення її лексичного складу, яке ґрунтується на опануванні семантико-дериваційних процесів, притаманних тій чи іншій мові (Степанюк, 2021: 229). Правильне розуміння іноземними студентами основ словотворення сучасної української мови дає можливість опанувати українську мову та в подальшому буде значущим для вивчення дисципліни «Сучасна українська мова. Словотвір», також відіграє важливу роль у формуванні теоретичної бази, розвитку практичних умінь і професійно орієнтованих мовленнєвих навичок студентів, зокрема й перекладу українською мовою. Так, ми говоримо про іноземних студентів, які навчаються на кафедрі української філології для іноземних громадян Навчально-наукового інституту філології Київського національного університету імені Тараса Шевченка на другому курсі освітньо-професійної програми «Українська мова та переклад (для іноземців)» (ОР Бакалавр). **Мета** даної розробки – проаналізувати основні поняття словотвору сучасної української мови (словоформа і дериват) та визначити основні методи і прийоми навчання іноземних студентів для вироблення в них навичок визначати твірні та похідні слова, словоформи, деривати, а також утворювати самостійно похідні слова української мови.

Аналіз досліджень. Для лінгводидактики як галузі прикладного мовознавства словотвір – це, на думку таких провідних методистів та мовознавців, як В. Мельничайко, Л. Варзацька, М. Вашуленко, Г. Шелехова, Л. Скуратівський, Н. Остапенко, М. Пентилюк, Л. Паламар, С. Караман, Г. Циганенко, Л. Вознюк, Ю. Ковтун та інших, насамперед можливість семантизації похідного

слова з увагою на значення компонентів словотвірної структури, а також шлях збагачення словникового запасу та вираження морфологічної природи нових лексем (Дерба, 2024: 188).

У 90-ті роки ХХ ст. вчення про словотвір уже виокремилось в окрему галузь мовознавчої науки зі своїм специфічним об’єктом дослідження та системою наукових понять і термінів, властивими їй. Вузловою системоутворювальною одиницею у словотворі стає словотвірний тип як комплексне утворення, якому властива спільність трьох компонентів – дериваційного форманта, словотвірного значення й частиномовної належності твірної основи. При цьому І. І. Ковалик, один із основоположників дериватології, що обґрунтував саме таке трактування словотвірного типу, запропонував використовувати його у синхронійних, діахронійних та порівняльно-історичних дослідженнях лексичної деривації. П. І. Білоусенко, приймаючи в цілому ідею про системоутворювальну функцію словотвірного типу, пропонує внести корективи в методологію історичного вивчення словотвору, які зводяться до того, що «словотвірні типи конкретизуються до рівня лексико-словотвірних за рахунок конкретизації словотвірного значення на лексико-словотвірному рівні з урахуванням тематичної класифікації лексики» (Грещук, 2023: 9). Так, Василь і Валентина Грещуки детально проаналізували дериватологічну концепцію професора П. І. Білоусенка у своїй праці (Грещук, 2023).

Н. Хрустик у своїй розвідці «Активні процеси словотворення в сучасній українській мові: префіксоїдні та префіксальні деривати» визначає, що важливою закономірністю розвитку сучасного українського словотворення є активне продукування поруч зі складними словами лексем, утворених префіксоїдами та префіксами. Похідні слова, утворені афіксоїдами – кореневими з похо-

дження морфемами, що функціонально зблизилися з префіксами (префіксоїди) та суфіксами (суфіксоїди), дуже близькі за своїми семантико-словотвірними ознаками до юкстапозитів та композитів (Хрустик, 2017: 233). У новітніх наукових розвідках предметом дослідження стала також дериваційна спроможність похідних дієслів сучасної української мови. Наприклад, виконано студії на матеріалі різних структурно-семантичних типів відприкметникових (інхотативних, есивних та каузативних) і відзвуконаслідувальних (бестіальних, гомональних та предметних) дієслів (Кушлик, 2014: 63).

Виклад основного матеріалу. Слова в мовленні завжди існують в оточенні інших слів. Ми знаємо, як слово змінюється за відмінками або відмінюється, в ролі яких членів речення воно може функціонувати тощо. Проте не завжди звертаємо увагу на те, що в мовленні ми маємо справу не зі словом взагалі, а з конкретною формою його виявлення:

БУДИНОК стоїть на розі вулиці. **У БУДИНКУ** мешкають мої друзі. **ЗА БУДИНКОМ** великий сад. **НАД БУДИНКОМ** блакитне небо.

Так, слово як морфологічна одиниця – це єдність взаємопов'язаних і співвідносних морфем, які його утворюють. Кожна форма передбачає існування іншої форми слова. Разом вони сприймаються як одна одиниця мови. Іншими словами, поняття слова поєднує в собі всі форми (і значення), які властиві даному слову. А це, в свою чергу, означає, що поняття слова є абстракцією, тобто слово існує в конкретному – у формі виявлення його у мовленні, тобто у *словоформі*.

Морф – це найменша значуща частина словоформи (слова). Термін «морф» запропонував у 1947 р. Ч. Хоккетт. У 1881 році І. О. Бодуен де Куртене ввів термін «морфема» як узагальнене поняття кореня й афікса. Ми розуміємо морфему як мінімальну узагальнюючу нелінійну значеннєву одиницю, яка реалізується в морфах. За значенням і роллю в будові слова морфема поділяється на кореневі і службові. Кореневі – це основні морфемі, що виражають загальне лексичне значення слова. Службові, або афіксальні, морфемі, в свою чергу, поділяються за місцем розташування в слові щодо кореня і функцією у структурі слова. Наприклад: коренева морфема у словоформах *рука, руці, ручний* представлена морфемами *рук-, руц'-, руч-* (Горпинич, 1999: 10).

Морфема складається з морфів, а морфи є компонентами морфемі. Поєднання морфів формує словоформу.

Ми використовуємо наступні дефініції на заняттях з української мови для іноземних сту-

дентів: **Словоформа** – це граматична форма того самого слова, його граматичний різновид, який виявляє лексичну тотожність з іншими співвідносними словоформами цього слова і протиставляється їм за своїми граматичними значеннями (Вихованець, 2004: 625). **Словоформа** – це «представник» слова, тобто кожне існування даного слова у мовленні (Горпинич, 1999: 5).

Словоформою називаємо кожне існування даного слова у мовленні. Словоформа – це теж саме, що і форма словозміни певної лексичної одиниці. Так, на цьому етапі іноземних студентам варто продемонструвати, наприклад, усі словоформи від слова *подруга*, та уточнити, як вони пов'язані. Також необхідно навести слова, наприклад, *кіно, таксі* й уточнити те, що вони не мають словоформ і чому.

Сукупність словоформ, що складають окрему лексичну одиницю (слово), створює його **парадигму** (систему словоформ однієї лексеми (І. Кочерган)): 1. **Сила**, сили, силі, силу, силою, у силі, сили, сил та ін. 2. **Година**, години, годині, годину, годиною, у годині, години, годин та ін. 3. **Великий**, велика, велике, великі, великого, великої, на великих, великими, великою та ін.

На прикладі прикметника *високий* можна утворити форми ступенів порівняння.

Також дуже корисно запропонувати утворити словоформи від дієслова, наприклад, *читати*. Іноземні студенти мають утворити форми минулого, теперішнього, майбутнього часів, наказового способу, умовного способу, дієприкметників і дієприслівників. Студенти із задоволенням порахують кількість словоформ, які можна утворити від одного дієслова. Метод гри тут буде дуже доречним.

Проте, коли ми говоримо про словотвір, ми маємо на увазі створення нових слів за допомогою окремих елементів слів. Приклади, що були раніше, свідчили про наявність одного слова, яке може змінювати свої форми, проте зберігати загальне значення лексеми. Створення ж нових слів відбувається від одного компонента слова, кореня, до якого додають спільні для групи слів елементи, що мають узагальнене значення. Так, для позначення людини-діяча в українській мові існують компоненти слів **-ТЕЛЬ, -НИК, -ЯК** (чоловічий рід): *вчитель, письменник, моряк*. Для відповідних іменників жіночого роду існують свої компоненти: **-КА, -ИНЯ, -ИХА** (*пасажирка, школярка, продавчиня, плавчиха*).

Слово, утворене від кореня за допомогою суфікса, префікса, іншого кореня, називаємо

дериватом (наприклад, *чит-ач, пере-каз, кіно-екран*). Деривати (похідні слова) – це ще конкретніші, ніж словотвірні типи, двобічні величини словотвірного рівня. Вони формуються із мінімальних одиниць словотвірної системи словотворчих ресурсів (твірних баз і словотворчих афіксів). Наприклад: *щирість* ← *щир-ий* + *-ість*. Деривати разом із твірними базами становлять словотвірні пари (твірне слово/деривант → похідне слово/дериват). Наприклад: *літо* → *літній*. Похідне слово/дериват може бути твірним/деривантом для іншого похідного слова (Кузьма, 2024: 14).

Розглянемо основні практичні завдання, які можна запропонувати іноземним студентам:

1. **Утворіть слова на позначення жінок від наступних іменників:**

Наприклад: студент – студентка
іноземець, сусід, пасажир, офіціант, спортсмен.

2. **Утворіть деривати від слів:**

Наприклад: вода – водний
рука, брат, добрий, веселий, говорити, бігати.

3. **Визначте словоформи і деривати:**

хлопцю, український, університету, університетський, студенти, київський, киянин, найвищий, міжнародний, прогуляти, гітари, гітарист, великою, величенький, над університетом, підручника.

Щоби визначити спосіб словотворення деривата, потрібно дібрати семантично і структурно найближче слово й до твірної основи (до цілого

твірного слова) додати тільки один афікс. Словотворчий засіб, який додається, є визначальним при назві різновиду афіксальної деривації (префіксація, суфіксація...). Наприклад, семантично і структурно найближчим словом для прислівника *цілодобово* є прикметник *цілодобовий*, до основи якого треба додати суфікс *-о*. Отже, *цілодобово* – це дериват суфіксального способу (Кузьма, 2023: 15). Так, іноземним студентам можна запропонувати завдання на визначення способів словотвору дериватів: *перечитати, читання, моряк, морський, персиковий, кавовий, намалювати, замалювати, перемалювати, заварений, заварений, гарненький, гарнесенький, величний, рученька, рукавичка, досвідний, досвідчений, досвідченість, понаставляти.*

Висновки. Таким чином, вивчення словотвору української мови іноземними студентами нині є актуальним і важливим процесом для подальшого розуміння ними морфемної структури слів української мови. Вони мають навчитися правильно членувати слова на морфеми та комбінації морфем; визначати морф і морфему; розрізняти словоформи і деривати, виявляти відношення формально-змістової похідності слів у межах словотвірної пари. Є перспективним подальше напрацювання навчальних матеріалів з вивчення семантико-дериваційних процесів сучасної української мови з урахуванням цільової аудиторії.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бабій І. М., Свистун Н. О. Морфеміка і словотвір сучасної української мови. Самостійна та індивідуальна робота. Київ, 2021. 160 с.
2. Вихованець І. Р. Словоформа. *Українська мова: енциклопедія*. Київ, 2004. С. 625. http://resource.history.org.ua/cgi-bin/eiu/history.exe?C21COM=2&I21DBN=ELIB&P21DBN=ELIB&Image_file_name=book/0016273.pdf&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=0
3. Горпинич В. О. Сучасна українська літературна мова. Морфеміка. Словотвір. Морфологія. Київ: Вища школа, 1999, 207 с. https://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/ua/elib.exe?Z21ID=&I21DBN=UKRLIB&P21DBN=UKRLIB&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=online_book&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=FF=&S21STR=ukr0001339
4. Грищенко А. П., Мацько Л. І., Плющ М. Я. Сучасна українська літературна мова. Морфеміка. Словотвір. Морфологія. Київ, 2002. 440 с.
5. Грещук Василь, Грещук Валентина Дериватологіяна концепція професора П. І. Білоусенка. *Лінгвістичні студії*. Випуск 46. 2023. С. 7-16. <https://doi.org/10.31558/1815-3070.2023.46.1>
6. Дерба С. Лінгводидактичні особливості вивчення словотвору української мови іноземними студентами. *Актуальні питання гуманітарних наук*. Вип. 80. Том 1. 2024. С. 187-190. <https://doi.org/10.24919/2308-4863/80-1-27>
7. Кузьма І. Т. Актуальні проблеми української лінгвістики (дериватології): методичні коментар. Практикум для здобувачів другого (магістерського) рівня вищої освіти галузі знань 03 Гуманітарні науки за спеціальністю 035 Філологія, спеціалізацією 035.01 – Українська мова та література. Львів: ЛНУ ім. Івана Франка, 2023. 80 с. Режим доступу: <https://philology.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/09/METODYCHKA-OSTATOCHNA-Aktualni-pytannia-deryvatolohii2023.pdf>
8. Кушлик О. Континуум словотвірних значень дериватів вербальної зони типової словотвірної парадигми від-субстантивних дієслів із семантикою «обробляти об'єкт названою твірним іменником речовиною». *Мовознавство*. Вип. 1 (30). 2014. С. 63-69. Режим доступу: <http://dspace.pnpu.edu.ua/bitstream/123456789/4063/1/16.pdf>
9. Словотвір. Режим доступу: <http://www.linguist.univ.kiev.ua/WINS/pidruchn/stv/stv1.htm>
10. Степанюк Г., Думанська Л. Особливості викладання української морфеміки та словотвору іноземним студентам технічних закладів вищої освіти. *Питання перекладознавства та методики викладання мови*. №35. 2021. С. 229-233. Режим доступу: <http://mova.onu.edu.ua/article/view/237859> DOI: 10.18524/2307-4558.2021.35.237859

11. Сучасна українська мова: Морфологія. Синтаксис: підручник. / А.К. Мойсієнко, І.М. Арібжанова, В.В. Коломийцева та ін. К.: Знання, 2010. 372 с. <https://ru.scribd.com/document/663599464/%D0%A1%D0%A3%D0%9C-%D0%9C%D0%BE%D1%80%D1%84%D0%BE%D0%BB%D0%BE%D0%B3%D1%96%D1%8F>

12. Хрустик Н.М. Активні процеси словотворення в сучасній українській мові: префіксоїдні та префіксальні деривати. *Записки з українського мовознавства*. Том 1, №24. 2017. С. 232-238. Режим доступу: <http://zum.onu.edu.ua/article/view/131382/127711>, <https://doi.org/10.18524/2414-0627.2017.24.131382>

REFERENCES

1. Babii I. M., Svystun N. O. (2021) Morfemika i slovotvir suchasnoi ukrainiskoi movy. Samostiina ta individualna robota. [Morphology and word formation in the modern Ukrainian language. Independent and individual work]. Kyiv. 160. [in Ukrainian].

2. Vykhoanets I. R. (2004) Slovoforma. [Word form] *Ukrainska mova: entsyklopediia*. 625. Elektronnyi resurs: http://resource.history.org.ua/cgi-bin/eiu/history.exe?C21COM=2&I21DBN=ELIB&P21DBN=ELIB&Image_file_name=book/0016273.pdf&IMAGE_FILE_DOWNLOAD=0 [in Ukrainian].

3. Horpynych V. O. (1999) Suchasna ukrainska literaturna mova. Morfemika. Slovotvir. Morfonolohiia. [Modern Ukrainian literary language. Morphology. Word formation. Morphophonology]. Kyiv: Vyshcha shkola. 207. Elektronnyi resurs: https://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/ua/elib.exe?Z21ID=&I21DBN=UKRLIB&P21DBN=UKRLIB&S21STN=1&S21REF=10&S21FMT=online_book&C21COM=S&S21CNR=20&S21P01=0&S21P02=0&S21P03=FF=&S21STR=ukr0001339 [in Ukrainian].

4. Hryshchenko A. P., Matsko L. I., Pliushch M. Ya. (2002) Suchasna ukrainska literaturna mova. Morfemika. Slovotvir. Morfolohiia. [Modern Ukrainian literary language. Morphology. Word formation. Morphology.]. Kyiv. 440. [in Ukrainian].

5. Greshchuk V., Greshchuk V. (2023) Deryvatolohiina kontseptsiiia profesora P. I. Bilousenka. [The derivative concept of Professor P. I. Bilousenko.]. *Linhvistychni studii*. 46. 7-16. <https://doi.org/10.31558/1815-3070.2023.46.1> [in Ukrainian].

6. Derba S. (2024) Linhvodydaktychni osoblyvosti vyvchennia slovotvoru ukrainskoi movy inozemnymi studentamy. [Linguistic studies. Linguistic and pedagogical features of studying Ukrainian word formation by foreign students.] *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*. 80. 187-190. <https://doi.org/10.24919/2308-4863/80-1-27> [in Ukrainian].

7. Kuzma I. T. (2023) Aktualni problemy ukrainskoi linhvistyky (deryvatolohii): metodychni komentar. [Current Issues in Ukrainian Linguistics (Derivational Morphology): Methodological Commentary.]. Lviv. 80. Elektronnyi resurs: <https://philology.lnu.edu.ua/wp-content/uploads/2022/09/METODYCHKA-OSTATOCHNA-Aktualni-pytannia-deryvatolohii2023.pdf> [in Ukrainian].

8. Kushlyk O. (2014) Kontynuum slovotvirnykh znachen deryvativ verbalnoi zony typovoi slovotvirnoi paradyhmy vidsbstantyvnykh diiesliv iz semantykoiu «obrobliaty ob'iekt nazvanoiu tvirnym imennykom rehovynoiu». [Continuum of word-formation meanings of derivatives of the verbal zone of a typical word-formation paradigm of verbs derived from nouns with the semantics of “processing an object with a substance named by the derivational noun.”]. *Movoznavstvo*. 1 (30). 63-69. Elektronnyi resurs: <http://dspace.pnpu.edu.ua/bitstream/123456789/4063/1/16.pdf> [in Ukrainian].

9. Slovotvir. [Word formation.]. Elektronnyi resurs: <http://www.linguist.univ.kiev.ua/WINS/pidruchn/stv/stv1.htm> [in Ukrainian].

10. Stepaniuk H., Dumanska L. (2021) Osoblyvosti vykladannia ukrainskoi morfemiky ta slovotvoru inozemnym studentam tekhnichnykh zakladiv vyshchoi osvity [Peculiarities of teaching Ukrainian morphemics and word formation to foreign students of technical institutions of higher education] *Pytannia perekladoznavstva ta metodyky vykladannia movy*. 35. 229-233. Elektronnyi resurs: <http://mova.onu.edu.ua/article/view/237859> [in Ukrainian].

11. Suchasna ukrainska mova: Morfolohiia. Syntaksys: pidruchnyk. (2010) / А.К. Моисієнко, І.М. Арібжанова, В.В. Коломийцева та ін. [Modern Ukrainian Language: Morphology. Syntax: Textbook. / А.К. Moysienko, I.M. Aribzhanova, V.V. Kolomyitseva, et al.]. Kyiv. 372. [in Ukrainian].

12. Khrustyk N.M. (2017) Aktyvni protsesy slovotvorennia v suchasni ukrainskii movi: prefiksoidni ta prefiksalni deryvaty. [Active word formation processes in modern Ukrainian: prefixoid and prefixal derivatives.]. *Zapysky z ukrainskoho movoznavstva*. 1, №24. 232-238. Elektronnyi resurs: <http://zum.onu.edu.ua/article/view/131382/127711> [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 27.02.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 30.03.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 22.04.2026

Стаття поширюється на умовах
ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

